

ΕΡΓΑΣΙΑ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑΣ

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΜΙΧΑΣ – Α΄1

1. Στο βιβλίο παρουσιάζονται δύο διαφορετικοί κόσμοι. Ο πραγματικός κόσμος της Ρόζας, στη νέα της γειτονιά, και ο πλασματικός κόσμος, στον οποίο δίνει τη μάχη της για τις γλώσσες που χάνονται. Να επιλέξεις τέσσερα (4) αποσπάσματα, δύο από τον κάθε «κόσμο» της Ρόζας και να τα σχολιάσεις με το δικό σου τρόπο.

α. «Αν κάποιος έχει φαντασία μπορεί και φαντάζεται ένα καλύτερο κόσμο. Κλείνει τα μάτια και βλέπει αυτό που ποθεί»

Η φράση αυτή καταδεικνύει τη σημασία της φαντασίας και το πώς μπορεί αυτή να αλλάξει τη συναισθηματική μας κατάσταση. Πολλές φορές κλείνω τα μάτια μου και φαντάζομαι έναν ομορφότερο κόσμο, μια καλύτερη ζωή. Τη φαντασία, μέσα από την οποία μπορείς να δεις, να κάνεις και να νιώσεις τα πάντα, δεν μπορεί κανένας να σου τη στερήσει! Μόνο εσύ ο ίδιος μπορείς να τη χάσεις...

β. «Ούτε να το σκεφτείς». Να δειλιάσεις δηλαδή, να το βάλεις στα πόδια, να λογαριάσεις μόνο τον εαυτό σου, όταν ένας άνθρωπος έχει πέσει σ' ένα τόσο βαθύ πηγάδι».

Πολλές φορές δειλιάζουμε από φόβο να κινδυνέψουμε, για να σώσουμε έναν άνθρωπο που βρίσκεται σε δύσκολη θέση. Σκεφτόμαστε «να το βάλουμε στα πόδια», επειδή νοιαζόμαστε μόνο για τον εαυτό μας. Όμως, οφείλουμε να μείνουμε και να βοηθήσουμε. Ο καθένας από εμάς δεν πρέπει να αγνοεί το κάλεσμα του συνανθρώπου για βοήθεια, γιατί μπορεί και εμείς να βρεθούμε σε αντίστοιχη θέση. Αυτό είναι που μας κάνει Ανθρώπους, πρόθυμους να συνδράμουμε χωρίς να περιμένουμε ανταμοιβή.

γ. «Η γλώσσα δεν είναι μόνο τα λόγια. Είναι και η ιστορία των ανθρώπων. Αυτά που θυμούνται αλλά και αυτά που ονειρεύονταν».

Η κάθε γλώσσα περιέχει και μία ιστορία σχετικά με το πώς δημιουργήθηκε. Η γλώσσα είναι ο τρόπος επικοινωνίας, ακόμα και οι ιστορίες των ανθρώπων που τη μιλούν. Με τη γλώσσα εκφράζει ο καθένας μας τις σκέψεις και τα συναισθήματά του.

δ. «Όταν πεθαίνει μια γλώσσα, πεθαίνουν μαζί της τα παραμύθια, τα τραγούδια και τελικά κι ένα κομμάτι του κόσμου».

Η γλώσσα θα μπορούσε να παρομοιαστεί με τη ζωική αλυσίδα. Στη ζωική αλυσίδα, αν σπάσει ο ένας κρίκος, τότε η αλυσίδα αλλοιώνεται ή σπάει. Το ίδιο συμβαίνει και με τις γλώσσες. Αν χαθεί η γλώσσα, τότε θα χαθεί και ο πολιτισμός που αντιπροσωπεύει.

2.α) Ποια πιστεύεις ότι ήταν τα βασικά μηνύματα – ιδέες που ήθελε να περάσει η συγγραφέας μέσα από αυτήν την ιστορία;

Τα βασικά μηνύματα που επιθυμεί να περάσει η συγγραφέας, είναι πολλά και σημαντικά. Αρχικά, θέλει να δείξει πως μέσω της φαντασίας μπορείς να ταξιδεύεις παντού και να κάνεις τα πάντα. Επίσης, ότι όλοι είμαστε ίσοι και δεν έχει σημασία από πού είμαστε αλλά το πώς συμπεριφερόμαστε και τι ποιότητα έχουμε ως άνθρωποι. Συμπερασματικά, θέλει να μας μεταδώσει αξίες, όπως η αλληλεγγύη, η ισότητα, ο σεβασμός στο διαφορετικό και πάνω από όλα στην ίδια τη ζωή.

β) Ο τίτλος «Παπούτσια με φτερά» είναι μεταφορικός, καθώς δεν εννοεί ότι τα παπούτσια πετάνε αλλά ότι τα χαρούμενα συναισθήματα και ο όμορφος τρόπος συμπεριφοράς στους γύρω μας δίνουν στον άνθρωπο την ώθηση να πετάξει με τον νου και τη φαντασία. Όταν φοράω τα «παπούτσια με φτερά», πηγαίνω στις χώρες όπου οι άνθρωποι χρειάζονται βοήθεια και δίνω ό, τι μπορώ, για να τους βοηθήσω.

3. Στο βιβλίο υπάρχουν πολλά αποσπάσματα στα οποία διαφαίνονται τα προβλήματα που αντιμετωπίζουν τα παιδιά μετανάστες/πρόσφυγες και οι οικογένειές τους. Ποια από αυτά τα αποσπάσματα ξεχώρισες και γιατί; Γράψε ποια θεωρείς ότι είναι, κατά τη γνώμη σου, τα σημαντικότερα προβλήματα που αντιμετωπίζουν τα παιδιά των μεταναστών που ζουν σε μια «άλλη» πατρίδα.

Από το βιβλίο ξεχώρισα ένα απόσπασμα όπου διαφαίνονται τα προβλήματα που αντιμετωπίζουν τα παιδιά των μεταναστών και των προσφύγων. Το απόσπασμα είναι : «Ήρθε η ώρα να καθαρίσουν οι πλατείες από μετανάστες και πρόσφυγες. Η Ελλάδα ανήκει στους Έλληνες κι όχι στα μαυράκια και στα Πακιστανάκια». Αυτή η φράση φανερώνει τα προβλήματα των μεταναστών και των προσφύγων, περιέχοντας, ωστόσο, αντιρατσιστικό μήνυμα. Συχνά οι μετανάστες και οι πρόσφυγες δέχονται ρατσιστικές συμπεριφορές τόσο οι ίδιοι όσο και τα παιδιά τους, τους ασκείται βία, με αποτέλεσμα να τους προκαλούνται ψυχολογικά προβλήματα, τάσεις αυτοκαταστροφής, καθώς βιώνουν τον κοινωνικό αποκλεισμό.

